

Scénář k audioreportáži: Richard Seemann

(Začíná písničkou: German march Erika (postupně se ztišuje))

Pamětník: Máslo (6:27-6:42)

„Mě jako dítě postavili do fronty, protože v tom okamžiku se začaly vykupovat obchody, když sem přišly Němci, abych dostal kousek másla tak to si jedině to pamatuju.“

Vojta: Takhle na válku vzpomíná Richard Seemann, který se narodil v roce 1933. Jeho tatínek byl židovského původu, a proto byla jeho rodina vystavována nejrůznějším omezením.

Pamětník: Otec (9:45-10:00)

„Přišel jsem ze školy v poledne a matka mi oznámila, že tam bylo Gestapo a odvedlo otce a od té doby jsem ho nikdy neviděl.“

Michal: Pro Richarda to byl šok. Museli se s maminkou starat o každodenní povinnosti. Navíc byl u nacistických úřadů vedený jako míšenec.

Pamětník: Německá stanice (10 let) (7:32-8:03)

„Přímo se mě to dotýkalo, protože jsem se musel hlásit jako desetiletý v úřadovně Německý státní bezpečnosti, kde jsem musel předložit dokumenty a už mě zařadily, od čtrnácti let bych musel jít do koncentračního tábora, tak tam si to všechno sepsali.“

Štěpán: *Válka naštěstí skončila včas a Richarda neodvezli. Po válce chodil na doučování, aby dohnal zameškané učivo. Po jedné z lekcí se stal nechtěným svědkem zásadní události naší historie.*

Pamětník: Gottwald (18:15-18:23)

„Skončili jsme, já jsem nevěděl že je tam nějaká manifestace, a zrovna Gottwald tam křičel právě jsem přišel z Hradu.“

Vstup úryvek Gottwald 0:17-0:26

Michal: *Po Únoru 1948 získal Richard Seemann místo v Československém rozhlasu. Časem se vypracoval na asistenta ředitele a zažil vpád vojsk Varšavské smlouvy. Situace v rozhlasu byla tehdy více než dramatická a nebezpečná, Richard Seemann ale zareagoval nečekaně a možná i nesmyslně.*

Pamětník: Historka o šustáku (36:19-36:42)

„Já jsem měl největší starost, že jsem si tam nechal někde šusták, to byla tenkrát taková móda z Itálie, tak jsem si šel pro ten šusták. Tam stál se samopalem, já nevím, co mě to napadlo, já ho odstrčil, ten kluk na mě koukal, vzal jsem kabát a šel. Vítězně jsem odnesl kabát, teď mě mohl taky zastřelit to byla úplná hloupost.“

Vojta: *Kvůli svým postojům vystoupil Richard Seemann v roce 1968 z Komunistické Strany a vyhodili ho z práce. Do revoluce proto pracoval v kotelně a v železářství kde se mimo jiné stýkal s chartisty. To vyvolalo pozornost Státní bezpečnosti, která ho vedla jako prověřovanou osobu.“*

Pamětník: Prověřovaná osoba (54:25-54:32)

„Teď je to po prvně, co to za svůj dlouhý život slyším, že mě sledovali, to jsem věděl.“

(54:49-54:55)

„Ale že by mi něco nabízeli, to mi nenabízeli nic.“

Štěpán: Po sametové revoluci se Richard Seemann vrátil do českého rozhlasu, kde se stal ústředním ředitelem. Později byl i předsedou Rady Českého Rozhlasu vydal několik knih.

Pamětník: Závěr (1:01:45-1:01:50)

„Díky tomu, že jsem se dožil tak dlouhého života tak to bylo takový pestřejší.“